

Ścieżka życia – dzień trzydziesty dziewiąty

Dzieje Apostolskie 18,9 – 18

Dzisiejsze rozważanie chciałbym rozpocząć od przypomnienia fragmentu odczytanej w dniu dzisiejszym Ewangelii wg, św. Jana: „wy będziecie płakać i narzekać, świat zaś będzie się cieszyć...” J 16,20b. Jezusowe słowa objawiają nam prawdę o tym, że istnieje jakaś głęboka różnica, oddzielenie uczniów od świata. To co pobudza uczniów do żalu i płaczu może być przez świat niezauważone, albo wręcz zignorowane. Ostatnia lektura podróży misyjnej Pawła pokazuje nam, jak w ówczesnym świecie napotykał na opór głosząc Jezusa jako Mesjasza i Pana. To, co dla części ludzi stawało się Dobrą Nowiną, Słowem Życia dla innych było ludzkim gadaniem, baśniami albo fałszerstwem.

Nie inaczej było w Koryncie. Wystarczy przeczytać pierwsze 8 wersetów rozdziału 18 Dziejów. Tym na co jednak dzisiaj zwracam szczególną uwagę to jest fakt bezpośredniego wsparcia, którego udziela Jezus. Objawia się Pawłowi nocą i przynosi mu Dobrą Nowinę: „Nie bój się! Przemawiaj a nie milcz! Bo ja jestem z tobą i nikt cię nie skrzywdzi. W tym mieście mam wielu ludzi, którzy należą do Mnie”. Owocem tej modlitwy było to, że Paweł nauczał w Koryncie przez 18 miesięcy. W jednym miejscu podczas wypraw misyjnych do tej pory nigdzie nie był tak długo. Pan dotrzymał słowa.

Warto w tym miejscu przypomnieć, że w historii zbawienia Bóg niejednemu raz przychodził do ludzi podczas snu, albo nocami udzielał widzeń. Dla przypomnienia wymienię kilka sytuacji:

- Wizja Abrahama przy zawarciu przymierza;
- Wizja drabiny podczas snu Jakuba
- Nocna modlitwa Salomona na rozpoczęcie rządów

- Powołanie i wizja Izajasza
- Wizje Daniela
- Wizje Zachariasza
- Wizje Apostoła Jana na wyspie Patmos.

Warto widzieć te sytuacje jako zaproszenie do uważnego, świadomego przeżywania nocy i snu. Warto trwać w gotowości, czuwaniu i z zaufaniem, że wśród codziennego zabiegania Pan może przemówić nocą. Dlatego warto mieć Biblię położoną na wyciągnięcie ręki, także gdy leżę na moim łóżku. A gdy Pan już przemówi wypełni się druga część wersetu 20 z 16 rozdziału Jana: „wy będziecie się smucić, lecz wasz smutek zamieni się w radość.” J Adam